618/01

Den 17. april 2001 blev i sag nr. 54.063:

xxxxx xx xxxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxx xxxxx x
xxxx xxxxxxx xx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Af klagen til nævnet fremgår bl.a.: "I 1992 blev jeg sparket i min ryg af min søns far. Ja, jeg levede vel i det man kalder et voldeligt forhold. I min naivitet og uvidenhed om, at jeg skulle meddele min forsikring sådan noget med det samme, fik jeg det ikke gjort denne gang. Og fordi jeg var så bange for dengang, at min samlever skulle blive indblandet deri. For det ville helt sikkert have givet flere tæsk og mere ballade. ... Alka har så givet mig afslag p.g.a. forældelse. Der mener jeg bare, at i kraft af de beder mig indhente lægelige oplysninger, at så har de faktisk selv været med til at åbne sagen. For så skulle de allerede dengang da jeg langt om længe meddelte dem om sagen have sagt at den var forældet. ... En speciallæge fra Holstebro, siger mit bækken er sunket 1 – 1½ cm i den side hvor jeg er blevet sparket."

Selskabet har i skrivelse af 19/10 2000 bl.a. anført: "Sagen handler om hvorvidt klager har krav på dækning i henhold til ulykkesforsikring i anledning af skade den 12. december 1991 eller om kravet må anses for forældet, idet ulykken først anmeldes til ALKA forsikring mere end 7 år efter ulykkestidspunktet. ALKA forsikring modtog den 11. februar 1999 anmeldelse om ulykkesskade fra klager, G.M.G.J. Ulykken var ifølge klager sket da hun i december 1991 blev sparket i ryggen af sin ekskæreste og beskadigede højre hofteregion og lænderyggen. ***Kopi af anmeldelsen vedlægges***. ... Ved skrivelse

af 12. februar 1999 bekræftede ALKA forsikring modtagelsen af anmeldelsen og gjorde klager opmærksom på, at kravet kunne være forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29, men at ALKA forsikring var nødsaget til at indhente nærmere oplysninger for at kunne afgøre dette spørgsmål. ***Kopi vedlægges***. ... Den 23. februar 1999 modtog ALKA forsikring brev fra klager vedrørende klagers sygehistorie. ***Kopi vedlægges***. Den 28. maj 1999 meddelte ALKA forsikring klager at selskabet havde modtaget de lægelige oplysninger, og at man på den baggrund desværre ikke ville behandle skaden, da kravet var forældet. ***Kopi vedlægges***. ... Det fremgår af de sparsomme lægelige oplysninger at klager blev opereret i 1992 på Ringkøbing Sygehus, hvor man fjernede en knude som man sagde var brok. Der var ingen virkning af operationen. Det fremgår af journal fra Herning Centralsygehus fra undersøgelse den 26. september 1994 at: *'tidligere rask kvinde som efter spark mod højre side af lænderyggen for to år siden har haft en øm knude her. Opereret i januar måned på Ringkøbing Sygehus, hvor man fandt et lumbalhernie. Smerterne har efter operationen dog været fuldstændig uændrede, og pt mener nu også at kunne føle en øm knude her.'* Den 10. januar 1995 blev klager opereret på Herning Centralsygehus i samme region og fik at vide, at det drejede sig om arvæv. Ifølge speciallægeerklæring er klagers tilstand ikke på noget tidspunkt blevet forbedret siden skaden i 1991. Det fremgår af speciallægeerklæringens side 4 at: *'ved r.u. af lænden incl. sacroiliacaled i januar 1999 er der ikke påvist nogen degenerative eller inflammatoriske forandringer.'* ALKA forsikring fastholder at kravet er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29, idet klager havde kendskab til kravet og til at det var forfaldet mindst to år før anmeldelsen i februar 1999. Klager burde have fået kendskab til kravets forældelse allerede i 1992, da hun blev opereret i lænden på grund af sparket og da smerterne forblev uændrede efter operationen. På dette tidspunkt kunne det konstateres at ulykken ville efterlade blivende følger, og kravet forfaldt dermed på dette tidspunkt. Samtidig har klager fået kundskab om at kravet var forfaldet. Det fremgår af hendes klage til Ankenævnet, at hun var vidende om, at hun havde et krav mod ALKA forsikring, som hun burde anmelde, men at hun var bange for sin ekskærestes reaktion, hvis hun gjorde det. ... Klager burde under alle omstændigheder senest have fået kundskab om de varige følger af skaden, da hun blev opereret for 2. gang i 1995 og hendes tilstand stadig ikke blev forbedret. Hun har i den mellemliggende periode efter ulykken været plaget af andre gener som eksempelvis skæv ryg, men hun har hele tiden været klar over at de mangeårige smerter til dels stammede fra sparket i 1991. Alligevel venter

klager fire år med at anmelde ulykken til ALKA forsikring, selvom det fremgår af forsikringsbetingelsernes afsnit 15, at enhver skade skal anmeldes til selskabet straks. Såfremt kravet ikke kan anses forældet efter forsikringsaftalelovens § 29 gøres det under alle omstændigheder gældende, at det er forældet efter den 5-årige forældelsesfrist i forældelsesloven af 1908. Der er gået urimelig lang tid fra ulykken og frem til anmeldelsen, hvilket besværliggør en fyldestgørende oplysning af sagen og som ALKA forsikring ikke bør bære risikoen for. ALKA forsikring har på intet tidspunkt givet afkald på at påberåbe sig forældelsen, idet selskabet dagen efter anmeldelsen gjorde klager opmærksom på at kravet eventuelt var forældet, og at klager derfor måtte påregne at selskabet eventuelt ville afvise kravet med denne begrundelse. Kravet er aldrig blevet realitetsbehandlet, men der er alene indhentet oplysninger til brug for afgørelsen af om kravet var forældet."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder herefter ikke grundlag for at kritisere, at selskabet som sket har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29.

Nævnet finder, at selskabet ikke har givet afkald på at påberåbe sig forældelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand